

بررسی رابطه مخاطره پذیری بانکها، کفایت سرمایه و ترکیب مالکیت

سید مرتضی طباطبایی^۱

محمد رضا عبدلی^۲

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۳/۰۱ تاریخ چاپ: ۱۴۰۱/۰۴/۰۲

چکیده

در این پژوهش هدف کلی بررسی رابطه مخاطره پذیری بانکها، کفایت سرمایه و ترکیب مالکیت می باشد. میزان مخاطره پذیری مدیران عامل با استفاده از یک پرسشنامه استاندارد طراحی شده بر مبنای مقیاس لیکرت مورد سنجش قرار گرفته است. عملکرد مالی شرکت ها نیز با استفاده از شاخص های بازده مجموع دارایی ها، بازده حقوق صاحبان سهام، رشد فروش و رشد سود خالص اندازه گیری شده است. تمایل به مخاطره پذیری و نحوه نگرش مدیران ارشد به ریسک به عنوان یکی از ویژگی های شخصیتی خاص، تعیین کننده رفتار ریسک پذیرانه و یا گریزانه ایشان به هنگام تصمیم گیری است؛ در چنین موقعیتی به منظور حفظ منافع سپرده گذاران ضوابطی از قبیل نسبت کفایت سرمایه در قانون لحاظ شده است. مطالعه حاضر به بررسی تأثیر کفایت سرمایه بر مخاطره پذیری بانک های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در دوره زمانی ۱۳۹۲-۱۳۹۷ و بر اساس داده های مربوط به ۱۳ بانک خصوصی فعال در کشور می پردازد. بدین منظور، از دو شاخص ریسک پذیری شامل شاخص Z-score و شاخص Merton DD استفاده شده است. نتایج به دست آمده از برآورد مدل رگرسیونی به روش داده های تابلویی حاکی از آن است که بین اندازه و ریسک پذیری بانک ها بر اساس شاخص Merton DD رابطه مثبت و معناداری وجود دارد؛ همچنین نتایج تحقیق مبین این موضوع است که بین کفایت سرمایه و ریسک پذیری بانک ها بر اساس شاخص Z-score رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

واژگان کلیدی

کفایت سرمایه، مخاطره پذیری، بانک ها، ترکیب مالکیت بر رفتار

۱. کارشناس ارشد مدیریت صنعتی گرایش مالی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان، سمنان، ایران. hocom1363@gmail.com

۲. دانشیار گروه حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود، شاهرود، ایران. Mra830@yahoo.com